Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26133
Copyright: Admont, Benediktinerstift

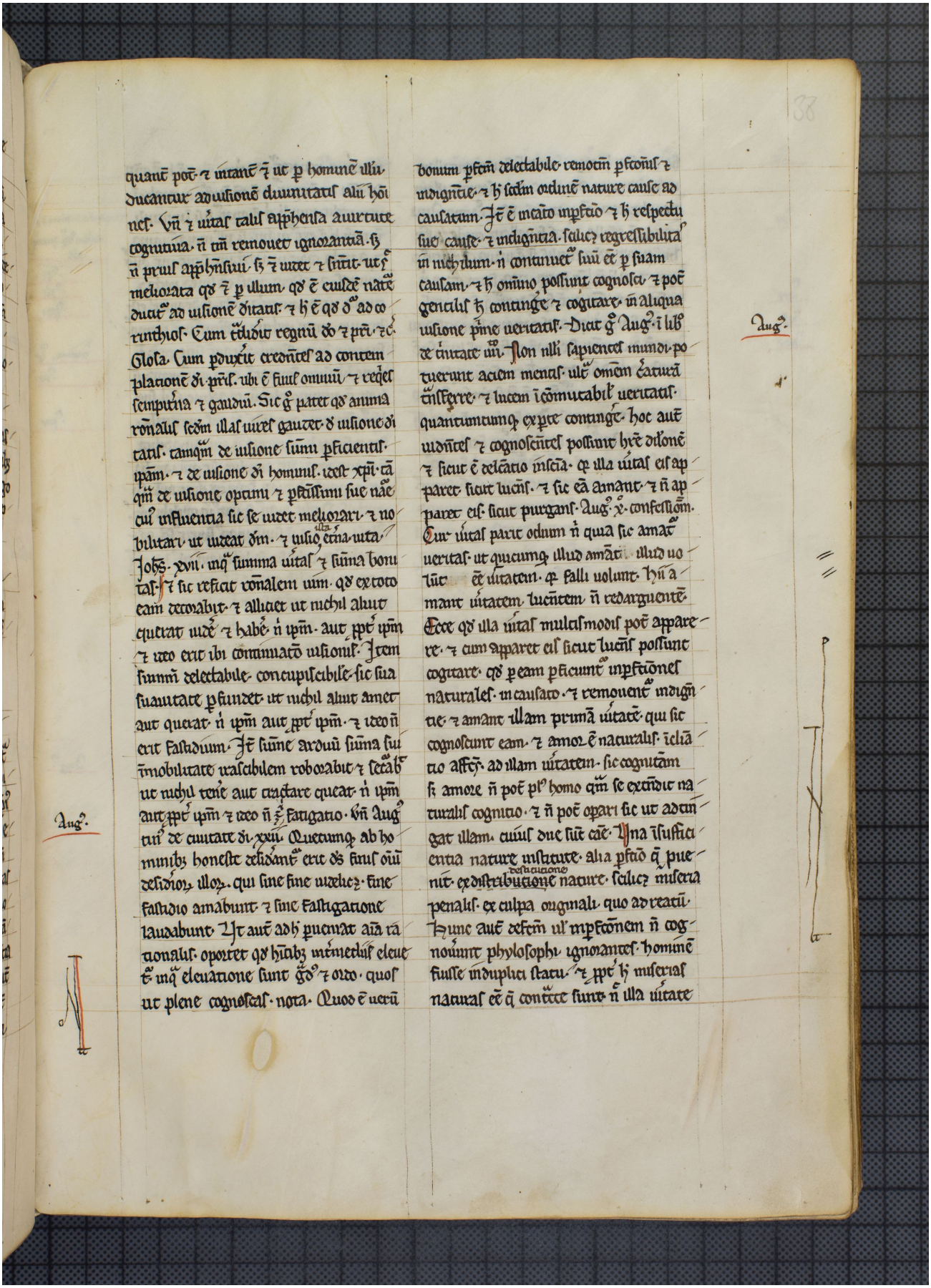

quant poſ. ⁊ intanē ⁊ ut ꝑ hominē illiu
ducantur ad uiſionē diuinitatis alii hō
nes. Vñ ⁊ uitas talis apphensa auertit
cognitiua. ñ tm̄ remouet ignorantiā. ſ
ñ prius apphēsiui. ſ ⁊ uertit ⁊ ſimit. ut ꝯ
meliorata qd ⁊ ꝑ ulum. qd ē cuilde natē
ducat ad uiſionē diuitatis. ⁊ h ē qd d ad co
rinthios. Cum tēdidit regnū dō ⁊ pri. ⁊c.
Glosa. Cum pduxit credētes ad contem
plationē di pris. ubi ē finis omniū ⁊ requies
ſempiterna ⁊ gaudiū. Sic g patet qd anima
rōnalis ſecm illas uires gaudet d uiſione di
tatis. tamq̄m de uiſione ſiimi pficientis.
ipam. ⁊ de uiſione di hominis. idest xpi. tā
qm̄ de uiſione operum ⁊ pfectissimi ſue nāe
cui influentia ſic ſe uiret meliorari ⁊ no
bilitari ut uideat dm. ⁊ uiſio eterna uita.
Job. xvii. mq̄ ſumma uitas ⁊ ſiima bonitas.
⁊ ſic reficiat rōnalem uim. qd ex toto
eam decorabit. ⁊ alliget ut nichil aliud
queratur uide ⁊ habē in ipm. aut ꝓpter ipm
⁊ ideo erit ibi continuatio uiſionis. Item
ſummū delectabile concupiſcibile. ſic ſua
ſuauitate pfundet. ut nichil aliud amet
aut queratur in ipm aut ꝓpter ipm. ⁊ ideo ñ
erit faſtidium. Et ſiime arduū ſiima ſui
immobilitate irascibilem roborabit ⁊ ſecāb
ut nichil tenē aut tractare queat in ipm
aut ꝓpter ipm ⁊ ideo ñ ē fatigatio. Vñ aug
tini de ciuitate di. xxii. Quicumq; ab ho
minibz honeſte delidant erit ds finis oiū
delidiorū illorū. qui ſine fine uiuent. ſine
faſtidio amabunt ⁊ ſine fatigatione
laudabunt. Et aut adhī pueniat aia ra
tionalis. oportet qd hitabz intellectus eleuet
ē mq̄ eleuatione ſunt gdes ⁊ ordo. quos
ut plene cognoſcat. nota. Quod ē uerū

bonum pfectū delectabile. remotū pfectiuū ⁊
indignitate. ⁊ h ſecm ordinē nature cauſe ad
cauſatum. Et ē mēto impfectio ⁊ h respectu
ſui cauſe. ⁊ indignitas. ſcilicet regreſſibilitas
in nichilum. in continuet ſuū ē ꝑ ſuam
cauſam. ⁊ h omino poſſunt cognoſci ⁊ poē
gentilis h contingere ⁊ cogitare. in aliqua
uiſione pme ueritatis. Dicit g Aug. i lib
de ciuitate dei. Non illi ſapientes mundi po
tuerunt acem mentis. ult omēm caritē
tēſferre ⁊ lucem ī cōmutabilē ueritatis.
quantumcumq; ex pte contingit. hoc aut
uidētes ⁊ cognoſcētes poſſunt hrē dilōnē
⁊ ſicut ē delectatio inscia. ex illa uitas eis ap
paret ſicut lucis. ⁊ ſic ea amant ⁊ ñ ap
paret eis. ſicut purgans. Aug. x. confeſſiōm.
Cur uitas parit odium in quia ſic amat
ueritas. ut quicumq; illud amat. illud uo
lit ē uitatem. ex fallit uolunt. hii a
mant uitatem lucentem. ñ redarguentē.
Ecce qd illa uitas multis modis poē appare
re. ⁊ cum apparet eis ſicut lucis poſſunt
cogitare. qd ꝑ eam pficiunt impfectiones
naturales. in causato. ⁊ remouent indigni
tate ⁊ amant illam primā uitatē. qui ſic
cognoſcunt eam. ⁊ amor ē naturalis. ī cliā
tio affectus. ad illam uitatem. ſic cognitam
ſi amore ñ poē pl homo qm̄ ſe extendit na
turalis cognitio. ⁊ ñ poē opari ſic ut adtin
gat illam. cuius due ſiit cāe. Vna ī ſuffici
entia nature instituere. alia pfectio q̄ pue
nit. ex distributione nature. ſcilicet miseria
penalis. ex culpa originali. quo ad reatū.
Hunc aut defectū ul impfectionem ñ cog
nouerunt phylosophi. ignorantes. hominē
fuiſſe in duplici ſtatu. ⁊ ꝓpter h miseriae
naturales ē q̄ contīte ſunt in illa uitate

Aug.

Aug.